

Ikt. sz.: NOB-40/69-2/2015.

NOB-18/2015. sz. ülés
(NOB-34/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2015. október 28-án, szerdán, 8 óra 34 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat .....</i>	3
<i>Az ülés résztvevői.....</i>	4
<i>Elnöki bevezető .....</i>	5
<i>Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása .....</i>	5
<i>A Bethlen Gábor Alap 2014. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/5788. számú beszámoló .....</i>	5
<i>Potápi Árpád János kiegészítése .....</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, észrevételek.....</i>	<i>6</i>
<i>Válaszadás, reagálás .....</i>	<i>15</i>
<i>Mihály Erzsébet kiegészítése, válaszadása .....</i>	<i>19</i>
<i>További kérdések, észrevételek.....</i>	<i>21</i>
<i>Ismételt válaszadás, reagálás .....</i>	<i>23</i>
<i>Határozathozatal.....</i>	<i>24</i>
<i>Az ülés berekesztése .....</i>	24

Napirendi javaslat

1. A Bethlen Gábor Alap 2014. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló (B/5788. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly (Fidesz)**, a bizottság elnöke
Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke

Petneházy Attila (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)
Kiss László (MSZP)

Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott

Szászfalvi László (KDNP) Pánczél Károlynak (Fidesz)
Bóna Zoltán (Fidesz) Szabolcs Attilának (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) Petneházy Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Potápi Árpád János államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai
Államtitkárság)
Mihály Erzsébet támogatásfinanszírozási igazgató (Bethlen Gábor
Alapkezelő Zrt.)

Megjelentek

Dr. Augusztinyi Szandra főosztályvezető (Miniszterelnökség,
Nemzetpolitikai Államtitkárság)
Pirityiné Szabó Judit főosztályvezető (Miniszterelnökség,
Nemzetpolitikai Államtitkárság)
Dr. Szilágyi Péter kabinetfőnök (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai
Államtitkárság)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 34 perc)

Elnöki bevezető

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy szeretettel köszöntök mindenkit a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén, külön szeretettel köszöntöm Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár urat, Mihály Erzsébet támogatásfinanszírozási igazgatót és dr. Augusztynyi Szandra főosztályvezetőt. Köszöntöm még Pirityiné Szabó Juditot, a Nemzetpolitikai Államtitkárság főosztályvezetőjét és dr. Szilágyi Péter kabinetfőnök urat. Köszöntöm a bizottság tagjait, a bizottság munkájában részt vevő nemzetiségi szószólót.

Határozatképeség megállapítása, napirend elfogadása

Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Bóna Zoltán képviselő urat Szabolcs Attila alelnök úr helyettesíti, Dunai Mónika képviselő asszonyt Petneházy Attila képviselő úr és Szászfalvi László alelnök urat pedig jómagam.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy az előzetesen kiküldött napirendünket elfogadja-e. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Tehát 8 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a bizottság a mai napirendet elfogadta.

A Bethlen Gábor Alap 2014. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/5788. számú beszámoló

A mai napirendünk a Bethlen Gábor Alap 2014. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló, amely a B/5788. számot viseli. Tájékoztatom a bizottságot, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr 2015. július 29-én nyújtotta be a beszámolót az alap tevékenységéről és működéséről, az Országgyűlés pedig a Házbizottság javaslatára szeptember 21-én felkérte a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságát, hogy a beszámolót megtárgyalja és hozzon határozatot.

Megkérem államtitkár urat, hogy a beszámolót, amennyiben ki kívánja egészíteni - ezt írásban eljuttattuk, illetve a bizottsági ülés meghívója mellékleteként szerepelt -, amennyiben kiegészítése van, öné a szó.

Potápi Árpád János kiegészítése

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim, Szószóló Úr! Tisztelt Munkatársak! Sok szeretettel köszöntök én is mindenkit a Nemzeti összetartozás bizottságának ülésén. Köszönöm szépen, hogy lehetővé tették számomra, számunkra azt, hogy ilyen korai órán tudjunk tájékoztatást adni a beszámolóhoz, illetve esetegesen kiegészítést, a kérdésekre választ. Ennek oka az, hogy egy kassai program kezdődik kora délután és oda kértek meg, hogy menjek, aztán csak így tudtuk ezt megoldani.

A beszámolóhoz, illetve a benyújtási időhöz, a bizottsági meghallgatáshoz annyit, hogy jóval inkább felgyorsultunk, mint az előző évben, úgyhogy lehet, hogy jövőre a benyújtást követő egy-két hónapon belül már meg is tudjuk tárgyalni, de most abszolút nem vagyunk még kicsúszva az időből.

Az írásos beszámolóhoz nagy kiegészítést nem kívánok tenni, talán annyit, hogy a szervezeti struktúrája a Bethlen Gábor Alapnak nem változott, a 4 tagú bizottságban történt változás az elmúlt időszakban. A 4 tagú bizottságnak a tagjai: dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, dr. Berczik Ábel, ő az NGM részéről

delegált, dr. Grezsa István miniszteri biztosként, illetve én magam; így látjuk el a 4 tagú bizottságot. Gyakorlatilag a döntések úgy mennek végbe, hogy a kollégium kap egy szakmai előterjesztést, arra hozza meg a döntését, a 4 tagú bizottság pedig aláírja a hivatalos papírokat. E nélkül igazából pénzfolyósításról nem is nagyon lehet beszélni, illetve nem lehet beszélni a BGA esetében. A Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatásainak nagy részét is egyébként a BGA-n keresztül folyósítjuk. Ha a BGA-t érintő kérdések lesznek, arra nagyon szívesen válaszolunk, válaszolok. Néhány aktuális dolgról szeretnék még beszélni ezt kiegészítve.

Talán a legfontosabb esemény az, hogy hétvégén lezajlott az önkormányzati választás Ukrajnában és így Kárpátalján is. Elég bonyolult választásról van szó, hiszen helyi szinten, járási szinten és megyei szinten választották meg a képviselőjelölteket a különböző tanácsokba, ezenkívül pedig még polgármestereket is választottak. Az UMDSZ és a KMKSZ, félretéve a - most már mondhatjuk - több évtizedes szembenállást, közös listán indult ott, ahol nagyon szükséges volt - ez a megyei választást jelenti -, illetve több helyen egymás jelöltjeit támogatták. Bonyolult módon, de hál' istennek ez a választók számára viszonylag világosan, egyértelműen jött át, hogy mikor, hol kell a közös jelölteket támogatni. Egy nagyon intenzív kampányt valósítottak meg, s ennek köszönhetően nyugodtan azt mondhatjuk, hogy 1990 óta a legnagyobb sikert sikerült elérniük a jelölteknek.

Ennek a választásnak a tétje az volt, hogy a magyar közösség meg tudja-e még magát úgy jeleníteni, mint ahogy az Kárpátalján kell. Nyugodtan mondhatjuk, hogy számarányától nagyobb arányban lesz képviseltetve a kárpátaljai magyarság a különböző fórumokon, színtereken, az önkormányzatokban Kárpátalján. Ez elsősorban, azt gondolom, hogy az összefogásnak köszönhető, annak, hogy július óta a két nagy párt mindent megtett annak érdekében, hogy ez sikerüljön, másrészt pedig köszönhető annak a magyar közösségnek, a magyar embereknek, akik az előző évek nehézségei ellenére nem futamodtak meg. Azok, akik esetlegesen, ideiglenesen elhagyták szülőföldjüket, közülük is sokan hazamentek szavazni, tehát a politikai érdekképviseletet és a választásokon való részvételt nagyon fontosnak vették.

Tegnap erről tartottunk egy tájékoztatót a két elnök jelenlétében, illetve egy sajtótájékoztatót, ott elhangzott az, amit én is követendőnek tartok, hogy jó lenne, hogyha a többi utódállamban is a kárpátaljai példa ragadós lenne és a magyar pártok figyelembe vennék azt, hogy a két magyar párt az évtizedes ellentétet félretéve, közösen tudott indulni a választáson, lehet, hogy másutt is ez előremutató lenne.

A jövő hét végén Horvátországban választás, parlamenti választás lesz, a mi szempontunkból sem mindegy, hogy ez hogyan zajlik, hogyan sikerül. A magyar kormány stratégiai partnere a HMDK, ez nem azt jelenti, hogy a másik ellen megyünk korteskedni, illetve támadjuk őket, de reményeink szerint a HMDK fog bejuttatni országgyűlési képviselőt a horvát parlamentbe, a Száborba.

Zajlik már a választási kampány Felvidéken, ott is országgyűlési választásokat tartanak jövő tavasszal. Magyarországnak, illetve a nemzetnek az az érdeke, és a magyar kormány is ezt az álláspontot képviseli, hogy az MKP megerősödjön, és újra képviselőket tudjon juttatni a pozsonyi Országgyűlésbe. Reményeink szerint a kampány jól áll, én azt gondolom, hogy az MKP-nak a legfontosabb az, hogy a mozgósítását meg tudja oldani és azokat a szimpatizánsokat, akik őket támogatják, el tudják vinni majd szavazni.

Ennyit szerettem volna kiegészítésképpen mondani, hogyha kérdések lesznek, akkor állunk rendelkezésre. Köszönöm szépen.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszönöm szépen a kiegészítését, ami itt a kárpátaljai választásra vonatkozott, illetve a még előttünk lévő horvátországi, illetve jövő tavasszal a szlovákiai választással kapcsolatos. Most akkor elsősorban itt

az írásos anyag alapján kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy kinek van véleménye, hozzászólása, kérdése. *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úré a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Üdvözlöm államtitkár urat és a vendégeinket.

Ha már államtitkár úr ezeket a dolgokat szóba hozta, akkor csak azért egy-két mondat erejéig engedje meg, hogy reagáljak az elhangzottakra. A kárpátaljai választási eredményeket mi magunk is üdvözlöttük, sőt elsők között üdvözlöttük magának az összefogásnak a tényét is, régóta mondunk mi hasonlókat. Örülünk, hogy önök az ottani partnerüket ebbe az irányba szorították, erre az együttműködésre rászorították, amely együttműködés egyébként lehetett volna szélesebb körű is, tehát úgy gondolom, hogy lett volna még lehetőség és talán több eredménynek is örülhettünk volna.

Ugyanakkor egyébként az is igaz, azért azt el kell ismerni, hogy a sajátos ukrán választási matekból következett az is, hogy pont a beregszászi járásban, amely a legmagyarabb járás, ott épp hogy több képviselőt tudott most nyerni a két lista külön-külön, mint ahogy együtt nyert volna, szóval, nehéz ügy azért ezt megnézni, hogy hol, hogy lehetne. Az ungvári és a munkácsi járásra mindenesetre igaz, hogy ott valószínűleg jobb eredményt lehetett volna elérni külön, Beregszászon megállt ez a formula, máshol nem. Mi abban bízunk, és azért ebben önöknek nagyon komoly felelősségük van, államtitkár úr, hogy ez az összefogás nem vasárnapig tartott vagy nem a keddi sajtótájékoztatóig, hanem valamilyen formában valamilyen más politikai kultúra fog meghonosodni Kárpátalján, ami azért nyilván nagyban függ a magyar kormány hozzáállásától.

A magam részéről továbbra is nehezen értelmezhető az - bár értem, hogy mi van mögötte, de nehezen értelmezhető az -, hogy egyes szervezetek, amelyek mögött magyar szavazók vannak, azok önöknek stratégiai partnereik, más szervezetek meg nem azok. Ez továbbra is annak a politikának a folytatása ugyanakkor, ami az elmúlt években történt, hogy vannak a) és b) kategóriás, első- és másodrendű magyarok, illetve magyar szervezetek, ez tökéletesen megmutatkozik egyébként a támogatáspolitikai döntésekben is. Kitértem volna rá, de akár mondhatom most is, 2010-től kezdve az önök kormányzása alatt a HMDK 63 millió forintot, a Magyar Egyesületek Szövetsége 600 ezer forintot nyert a Bethlen Gábor Alapból. Ha van ékes példája annak, hogy mennyire nem szakmai és politikai döntések születnek önöknél, akkor talán ez a legkirívóbb egyébként, gyakorlatilag ezt erősítette meg államtitkár úr a szavaival.

Ami pedig a Bethlen Gábor Alapot illeti és általában az önök támogatáspolitikáját, bizonyára igaza volt államtitkár úrnak akkor, amikor 2015. február 25-én, amikor a Magyarság Házában volt egy beszélgetésünk, ülésünk, akkor azt mondta, hogy a külhoni magyar pártok is exportálják az egymás közötti ellentéteket Budapestre. Ez nyilván így van, de akkor ebben a magyar kormánynak vagy a kormánypártnak inkább valamilyen mediátori szerepet kellene fölvennie, és nem pedig például a támogatáspolitikai döntéseiben is egyébként ezeket a szakadékokat tovább mélyíteni, mint ahogy ez egyébként megtörtént az elmúlt években is, különös tekintettel a választási évekre, tehát 2012-re és leginkább 2013-ra, amikor maximálták az önök számára kedves pártoknak és a pártokhoz közel álló projekteknek a támogatását, miközben elhanyagoltak vagy gyakorlatilag teljesen kisémmiztek másokat.

Azt látjuk, hogy az elmúlt hónapokban egyébként ezen kellett egy kicsit lazítaniuk, tehát azok a fojtó, kirívó egyoldalúságok, amelyek korábban megvoltak, azok egy-két helyen azért mérséklődtek, de ennek inkább politikai okai vannak, például az RMDSZ-szel való kibékülés Erdélyben a szavazatmaximalizálás, a magyar állampolgárok toborzása érdekében. Itt számos politikai projekt támogatásra talált az

RMDSZ háza táján, ami korábban nem történt meg. Ez együtt járt nyilván az Erdélyi Magyar Néppárt ejtésével, amit most gyakorlatilag olyan lélegeztetőgépen tartanak a Bethlen Gábor Alapon keresztül, hogy az éhenhaláshoz sok legyen, tehát éppen annyi pénzt azért még kapnak a projektjeikre, hogy önökkel ne forduljanak szembe, de messze nem annyit nyilván, mint korábban.

Ez a helyzet Délvidéken is - erről cikkezett is egyébként a délvidéki magyar média -, mint ahogy egyébként az egész határon túli magyar média folyamatosan tele van a Bethlen Gábor Alap támogatáspolitikájával kapcsolatos ügyeknek a bírálataival és botrányaival. Nagyon kirívó Délvidéken a Vajdasági Magyar Szövetséghez közel álló kifejezetten pártrendezvényeknek a támogatása a BGA részéről, amelyek egyébként civil programok, de gyakorlatilag pártrendezvények, ahol csak és kizárólag a VMSZ-nek, illetve néha a Magyar Nemzeti Tanácsnak a politikusai szerepelhetnek.

Horvátországról már beszéltünk, illetve most Kárpátaljára is kitértünk már. Nagyon sajnálom, hogy egyáltalán nem tették alapvetően sem átláthatóvá, államtitkár úr, a nemzetpolitikai támogatások rendszerét, ez az Állami Számvevőszéknek is visszatérő bírálata szokott lenni a költségvetés, illetve a zárszámadás tárgyalásakor. Elvileg 11 milliárd forintot osztanak, de majdnem ennyi pénz fordul még elvileg nemzetpolitikára, bár a mai napig is rendszeresen el szoktunk itt azon lamentálni elnök úrral és Semjén miniszterelnök-helyettes úrral meg fideszes képviselőtársaimmal is, hogy valójában mennyi pénz is jut egyáltalán nemzetpolitikára. Továbbra sem értjük, hogy miért nem lehetett a korábbi fejezeti kezelésű, de nemzetpolitikai előirányzatokat valamilyen formában egyesíteni vagy egységesen kezelni. Rendszeresen megtörténik, hogy miniszterelnök úr kiruccan valahova a határon túlra, és itt-ott-amott elejt pár százmillió forintot, egy-egy milliárdot valamilyen programra, aminek - most is elmondom, meg mindig elmondjuk - legtöbbször alapvetően nem a célját meg a helyességét szoktuk kritizálni, hanem ennek az egész ügynek a módját.

A kifizetések kétharmadára vagy legalább kétharmadára pályázat sincsen, gyakorlatilag a bizottság dönt, amit ön is megemlített, akár a nemzeti jelentőségű intézmények, akár az egyedi kérelmek tekintetében. Ezzel kapcsolatban örülnék, hogyha a székelyföldi focicsapatra, illetve stadionépítési projektekre kitérnénk, államtitkár úr, hogy miért gondolják azt, hogy 1,2 milliárdból Székelyföldön stadiont kell építeni akkor, amikor a határon túli magyar kultúrára összesen 600 millió forint, tehát ennek a fele jut. Nem vonom kétségbe a sportnak a fontosságát, sőt még azt sem kívánom kritizálni, amit ehhez hozzáfűztek, hogy a sport közösségformáló ereje nagyon fontos, tehát ebben egyetértés van köztünk, de elképesztően döbbenetes aránytalanságnak látom ezt a dolgot.

Nézzük a pozitívumokat az elején! Egy kicsit nehezen szoktak hozzá annak idején, hogy mi ezekről is szoktunk beszélni, de meg szoktuk tenni, némi biztatást adva a jövőre vonatkozóan. Egyrészt a Határtalanul! program, amely önmagában egy jó kezdeményezés, én tudom, hogy államtitkár úr sem ért ezzel egyet, hogy ez az EMET-nél van, ezt megint és sokadára elmondom, ez egyszerűen egy tragédia, egy botrány, ami ott történik az egész osztálykirándulások szervezése környékén. Plusz pontot kapnak a diákok vagy az iskolák arra, hogyha nemzeti ünnepre szervezik a programokat. Megszervezték egy csomóan október 6-ára meg október 23-ára, és egyszerűen nem tudtak kijutni, mert nem kapták meg időben a pénzt. Utána az volt, hogy a szülők összedobták - ez egy új történet egyébként, ezt most akkor elmondom -, akkor az volt, hogy a szülők összedobták a pénzt előre, hogy abból kifizessék a panziót meg a buszt, hogy majd valamikor visszakapják a pénzüket. Erre a KLIK rájuk szólt, hogy nem lehet, a szülők adják be a pénzüket, a saját maguk által összedobott pénzt a KLIK-nek, a KLIK majd kifizeti a panziót, és majd amikor az államtól megkapta a forrást, akkor majd visszautalja a szülőknek. Tehát egészen elképesztő, nevetséges,

megalázó helyzetbe hoznak embereket, pedagógusokat, szülőket egy kifejezetten jó szándékú programban, ami az egésznek a komolyságát és a tartalmát veszélyezteti.

Magyarság Háza: azt szeretném megdicsérni, főleg a kiállítást, örülök, hogy elmentünk rá, az nagyon tetszett nekem is, tényleg nagyon jó volt. Annyi a kérésem, hogy csináljanak már egy normális e-mail címet, kicsit dilettánsnak tűnik, hogy az e-mailt úgy kapom, hogy „Háza Magyarság”, ez a felirat. Ez egy apróság, de azért ezt hadd tegyem már hozzá!

Szász Pál-ösztöndíjprogram: nem értem. Mit gondol, államtitkár úr, mi az oka annak, hogy 29-en jelentkeztek összesen 25 helyre? Tehát egyszerűen ezt kevésnek tartom. Nem lett jól meghirdetve, nem érdeklí a diákokat? Nehezen hinném. Ez egy tök jó kezdeményezés, minden jó, ami mögötte van, kifejezetten fontos, hogy jogi végzettséggel rendelkező minél több fiatal tudjon a saját közösségén segíteni. Nem nagyon értjük, hogy ez miért van így.

Tematikus programok: sajnálom, hogy leállt ezeknek az utógondozása, államtitkár úr. Többször rákérdeztem már, többször megígérték, hogy ezeknek lesz folytatása, semmi nem történt, az óvodások éve program 2013 októberében frissült utoljára. Remélem, hogy nem fogják azért ezektől elvenni a pénzt, és ezek a programok továbbra is folynak akár a kisiskolákban vagy az óvodás csodasarkoknak a kialakításával.

Kárpát-medencei Legendárium, még egy jó dolog. Egymilliárd forint lesz erre - adtam is be egy írásbeli kérdést -, minden évben egyenlő ütemezésben, viszont, ahogy tudom, van egy Alföldi meg egy Székelyföldi Legendáriumunk, most, jelenleg is készül egy újabb, és itt van valami vita vagy ellentét a korábbi két csapat között, akik az egyiket-másikat csinálták, Magyarországról besegítettek a Székelyföldi Legendáriumba, és aztán ott ezt a társaságot ebből a dologból valahogy kihagyták. Itt nem teljesen világos számunkra, hogy mi történik, és mi húzódik meg e mögött. Hogyan fog ez a program zajlani, ezt szeretném kérdezni.

A Szegei Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Nemzetközi és Regionális Tanulmányok Intézete által indított, határon túli magyarságot is érintő nemzetpolitikai képzése. Szeretném megkérdezni, hogy ez micsoda, mert erről bővebbet nem találtunk. *(Potápi Árpád János közbeszól.)* Bocsánat! Az elején elfelejtettem mondani - és ezt most képzeljék, hogy az egésznek az elejére mondom -, hogy én nagyon örülök, hogy államtitkár úr itt van, de továbbra sem tartjuk elfogadhatónak, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr nem áll ebben az ügyben rendelkezésre, olyan túl sok feladata neki nincsen itt, a parlamenti munkát érintően a saját szakterülete kapcsán. Nagyon örülünk, hogy Nigéria a Boko Haram elleni küzdelemben számíthat Magyarország támogatására, én azonban örülnék, hogyha miniszterelnök-helyettes úr néha azért ezekkel a dolgokkal is foglalkozna, mint ahogy egyébként azzal sem értünk egyet - és igazsága is volt itt Kiss képviselőtársamnak, hogy nem szavazta meg a napirendet egyébként -, hogy önök a plenáris ülésről ide számúzték. Elnök úr, a parlament döntött így, a parlamentnek a fideszes többsége döntött így, az ellenzék minden pártja tiltakozott ez ellen az eljárás ellen. Egy előnye van, itt legalább államtitkár úr talán válaszol egy-két kérdésünkre, ami néha azért el szokott maradni egy plenáris vitában.

Nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr feladta azt a küzdelmét, amiről még szó szerint annak idején beszélt azzal kapcsolatban, hogy kicsit kiszélesítené a döntésre jogosultak körét vagy a javaslatételre jogosultak körét, és bevonná az érintetteket. Azt mondta államtitkár úr, hogy „A Bethlen Gábor Alap működését úgy is el tudom képzelni, hogy nyitottabbá tesszük, főleg a határon túli térségek esetében a határon túli magyar szervezeteket a döntéshozatalba, illetve a döntéshozatal előkészítésébe szélesebb mértékben vonnánk be.” Szeretném megkérdezni, ez konkrétan miért nem valósult meg, vagy ki akadályozta ezt meg, vagy ki döntött úgy, hogy ezt nem lehet megtenni.

Oktatási-nevelési támogatások: azt mondta államtitkár úr korábban, hogy ha majd át lesz alakítva a rendszer, ha át lesz, akkor majd talán vissza fogják adni azokat a pénzeket, amiket most a határon túli magyar szülőktől elvettek az elmúlt 3 pályázat során, egyébként véleményem szerint jogtalanul, tekintve, hogy a pályázat az adott, konkrét összegre volt kiírva, amely konkrét összeget a pályázók nem kaptak meg. Arról nem is beszélve, hogy a kormány eddig mindig visszavonta azokat a rendeleteket, amik valamilyen spórolást vagy zárolást irányoztak elő, jellemzően valamilyen uniós okokra való hivatkozással. Tehát ezek a pénzek elvileg megmaradtak, kérdés, hogy akkor ez mire fordítódott. Tehát a zárolással felszabadult összegeket miért nem fordították akár ennek a támogatásnak a pótlására vagy bármi másra?

A maradvány felhasználásáról nincs határozat, nem elérhető a honlapon, ezért ezt csak szeretném jelezni. 885 millió forint volt a 2014. évi maradvány, ebből 2015-re volt lekötve 400 millió forint, miközben 467 millió forint kötelezettségvállalással egyáltalán nem volt terhelve.

Működési keret: mi ezt továbbra is nagyon soknak tartjuk, államtitkár úr. 856 millió forint, ez rengeteg, figyelembe véve azt, hogy több jelentős szöszölést igénylő program - például a Határtalanul! - elkerült önöktől. Maradtak az oktatási-nevelési pályázatok és a nyílt pályázatok, amik azért komoly ügyintézészt igényelnek nyilvánvalóan. Az egyedi kérelmekkel sok dokumentáció, mondjuk, nincsen, azoknak körülbelül az egész elszámolása meg a pályázata is egy vicc. Ez nagyjából annak köszönhető, hogy az egyedi kérelmekről a döntések politikailag már hamarabb megszületnek, mint ahogy egyáltalán a kérelmeket beadják. Teljesen elfogadhatatlan, ezt mi el fogjuk törölni, amikor erre lehetőségünk lesz, egész egyszerűen felháborító az, hogy erre a pályázati formára 3 milliárd forint, tehát a nyílt keretösszegnek az ötszöröse megy el.

Konkrétan szeretnék rákérdezni Németh Zsolt házi alapítványának a 200 millió forinttal való kitömésére a gombaszögi és a tusványosi tábor megépítése vagy átalakítása kapcsán. Az erdélyi „Átlátszó” foglalkozott részletesebben ezzel a dologgal, nyilvánosságra is hozták azt a Tárnok Mária elnök asszony által a Bethlen Gábor Alaphoz beadott támogatáskérő levelet, amelyben gyakorlatilag a projektről és az indoklásról körülbelül 5 sor szerepel, hogy mire kér 150 millió forintot, ahhoz képest a támogatási szerződésben már messze nem az van, amiről szó volt. A pályázó azt ígérte, hogy rönkházak felépítésével 150-180 új szálláshely keletkezik, ezzel pályáztak önökhöz egy levélben, a költségterv azonban ezt már cáfolja, államtitkár úr. 3 darab 55 négyzetméteres faháznak, 5-8 fő befogadóképességű faháznak a felépítéséről van szó, arról nem is beszélve egyébként, hogy ezeknek az árazása is 152 ezer euró a költségterv szerint, miközben az önkormányzat által kiadott engedélyben 68 ezer euró szerepel. Hova lesz ez a pénz, államtitkár úr, kihez fog ez a pénz menni, ki fogja ezt lenyúlani, mire másra fogják ezt költeni? Arról nem is beszélve, hogy most már másodszorra akarják módosítani az egész tervnek, tehát a projektnek a lezárását ahhoz képest, amit a Pro Minoritate Alapítvány vállalt. Ezzel kapcsolatban számomra akár már a hűtlen kezelés gyanúja is fölmerül, államtitkár úr, ezt szeretném jelezni, ennek a döntésnek a kapcsán, és most abba nem szeretnék belemenni, hogy valójában itt milyen rendezvények zajlanak és ezek mennyire pártfüggetlenek.

A nyílt pályázatokról még egy pár mondatot szabadjon! Ez továbbra is nevetségesen kevés, államtitkár úr. Tervezik-e ennek valamilyen formában a felemelését akár plusz forrásoknak a bevonásával, akár a zárt, meghívásos pályázatokban szereplő összegek átcsoportosításával.

(Jelzésre:) Jó, rövidíték, elnök úr.

Itt most kiírtam magamnak elég sok mindent, hogy melyik régióban, hogyan történt a pályázatoknak az elbírálása, de ettől megkímélem önöket, ezt majd inkább

kiírom a Facebook-omra, konkrétan megvannak a pontos számaink, nagyjából, hogy milyen formában, hova, milyen pénz jutott. Ebből azért a legkirívóbb, amit mondtam, a horvátországi példa, de gyakorlatilag más régiókban is ez történik. Akár Vajdaság esetében vagy Felvidéken csak a Csemadok egyedül elvitte, vagy a Csemadokhoz közelálló szervezetek egyedül elvitték a teljes Felvidékre jutó Bethlen Gábor alapos pályázati pénzeknek a 22 százalékát. Fontos szervezet a Csemadok kétségkívül, de azért ez talán egy kicsit furcsa, mint ahogy egyébként a Kárpátaljára jutó támogatások döntő többségét is az Orosz Ildikó, Brenzovics elnök úr vagy az ő párosuknak az alapítványbirodalmába tartozó különböző szervezetek nyelik be.

Bankköltség, tranzakciós illeték: nem lehetne-e ezt, államtitkár úr, valamilyen formában eltörölni, valamit, valamilyen megoldást erre találni? Nem vagyok egy bankszakember, nem tudom, hogy erre egyáltalán van-e lehetőség akkor, amikor például a különböző támogatásokat vagy akár segélyeket - most mondjuk, Kárpátalja kapcsán - utalunk.

Ami kimaradt: a Nemzetpolitikai Kutatóintézet tevékenységéről miért nem olvashatunk az anyagban? Ezt szeretném megkérdezni, mert ez az intézet legalább csinál valamit, ellentétben Szász Jenő pénznyelő kamuintézetével, még akkor is, hogyha azért többször tettük kritika tárgyává azt, hogy politikailag mennyire elfogultak vagy egyoldalúak ezek a programok. Ezt egyébként a tavalyi beszámoló most februári tárgyalásakor is fölvettem, akkor vezérigazgató úr válaszolt erre a kérdésemre, és ígérte is, hogy erre jövőre oda fognak figyelni, de ez megint kimaradt, szeretném kérdezni, hogy miért.

Collegium Talentum: kell-e félni attól, hogy ez a program meg fog szűnni? Reméljük, hogy nem, mert ez is egy jó kezdeményezés, illetve mi az oka annak, hogy több hónapon keresztül itt bizonytalanságban tartották az ebben részt vevő hallgatókat az ösztöndíjukkal kapcsolatban.

Egy-két ötletet vagy kérdést engedjen meg a végére, államtitkár úr, inkább előremutatóan. Tervez-e a kormány, önök bármilyen átfogó programba kezdeni a határon túli magyar tankönyvek, taneszközök ellátása tekintetében vagy a taneszközhöz jutás tekintetében? A dolog többrétű, tehát egyrészt az, hogy most milyen tankönyvekből tanulnak egyáltalán a határon túli magyar diákok, azért ezek olyan kérdések, amelyekre a kisebbségi vegyes bizottságokon azért érdemes lenne beszélgetni, hogy ezekben a tankönyvekben mi van, másrészt, hogy Magyarország hogyan tudna esetleg ebben valamilyen formában segíteni, akár külföldi tankönyvek kivételével. Persze, tudom, ez is bonyolult, engedélyeztetni kell, meg nem tudom, de egyáltalán, ez a kérdés bármennyire is foglalkoztatja-e önöket, azt szeretném kérdezni.

Szórvány- és diaszpórastratégia: többször volt már erről szó, államtitkár úr. Terveznek-e bármit, gondolkodást is elkezdni azzal kapcsolatban, hogy a több millió Kárpát-medencén kívülre került és vándorolt magyar közösségeinek a megtartása, segítése hogyan, milyen formában történjen. Kérem, ne azt válaszolja, hogy van Diaszpóra Tanács, nagyon jó, elmennek oda, elpogácsáztatnak, de nagyon sok minden ott történni nem szokott. Tehát konkrétan arról van szó, hogy valamilyen stratégia - intézményfejlesztés, nyelvi programok megindítása, pedagógusok, lelkészek kiküldése - van-e. Ebből a szempontból persze jó kezdeményezés lehet a Kőrösi-program, érdemes rá azért egy kicsit odafigyelni, főleg a bírálatokra, amiket sokan nem mernek megfogalmazni, aki meg megteszi, az is nagyon finoman és óvatosan, hogy azért jó lenne, hogyha egyesek-kettesek azért nem kirándulásnak fognák fel ezt a programot, amikor elmennek valahova pár hónapra és abból pár hetet töltenek az adott helyszínen, a többiben meg inkább bejárják az Egyesült Államokat például.

Végül pedig gazdaságfejlesztés: ezzel tudom, hogy ön is egyetért, mert az elmúlt években erről sokat beszélgettünk. Milyen lépések történtek az utóbbi

időszakban azzal kapcsolatban, államtitkár úr, illetve miket terveznek, hogy a külföldi magyar vállalkozók megerősítése - és most nem a délvidéki mutyilista módjára kérdezem, hanem ennél komolyabban -, a magyar munkahelyek teremtése, magyar cégeknek az arra való rászorítása, hogy magyar munkaerőt alkalmazzanak, magyar feliratokat használjanak, kezdve a sort az általam előszeretettel ostromozott OTP-vel vagy mást is lehetne említeni. Több évvel ezelőtt beszélt, tudom, hogy ön ezzel egyetért, de nem nagyon látom, hogy bármi előremozdulás ez ügyben történt volna, de örülnék, hogyha megcáfolna.

Akkor ennyi, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Kiss László képviselő úré a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Mivel most Szávay képviselőtársam egy sor olyan konkrétumot felvetett, amelyek bennünket és engem is feszítenek, ezért ezeknek az ismétlésétől sok esetben megkímélném a bizottságot, de nyilván ezekre én magam is várom a választ.

Azért azzal kell kezdjem, hogy szerintem nagyon jó és termékeny vita volt a BGA előző évi beszámolójáról a parlamentben, ami néhány dolgot a felszínre is hozott, aztán látszik, hogy ezek a felszínen is maradtak. Azt gondolom, hogy nagyon rossz viszont az, hogy most itt kell vitatkoznunk erről, és szerintem megérdemelne az ügy annyit, ha már egyébként a legnagyobb támogatási rendszerről beszélünk a határon túli magyar intézményrendszer tekintetében, hogy a Magyar Köztársaság Országgyűlése előtt történjen meg ez a diskurzus. Mivel én nem látom értelmét túlzottan annak, hogy most itt elvitatkozzunk, ezért nyilván értelemszerűen nem fogok ennyire bőséges, részletgazdag vitaanyaggal szolgálni, mint Szávay képviselőtársam tette, szerintem nem itt a helye ennek a vitának.

Azzal kell hogy kezdjem magam is, hogy én is nagyon örülök, hogy államtitkár úr itt van, de azért nekem is hiányérzetem van, és ez nem államtitkár úr személyére vonatkozik, hanem arra, hogy ha van egy miniszter, aki ezzel a területtel foglalkozik, az mondjuk, megtehetné azt, hogy regnálása alatt legalább évente egyszer bejön ebbe a bizottságba. *(Szávay István: Főleg úgy, hogy megígérte.)* Így van, és ez annak fényében valóban így van, hogy erről egyébként volt szó, amikor a miniszterelnök-helyettes alkalmasságáról volt ebben a bizottságban szó, tehát ez az idén sem történt meg.

Azt kell mondjam, hogy szinte kevés újdonsággal lehet szolgálni a BGA-beszámoló kapcsán, azért, mert számos olyan probléma, amelyek felmerültek az évek során, azok most is fennállnak, ezekről részint szólt itt Szávay képviselőtársam is. Ugyanúgy a politikai szempont dominált, a pénzosztásról ugyanúgy lehet beszélni, mint ahogy tavaly lehetett beszélni, gyakorlatilag a döntéshozatali rendszer átgondolása nem történt meg, amelyet folyamatosan mindenki kritika tárgyává tett gyakorlatilag a nemzeti jelentőségű intézmények és programok összeállítása kapcsán. Továbbra is megvan az a probléma, amelyet korábban is felvetettünk és folyamatosan kritika tárgyává teszünk, hogy itt a kormány nem veszi figyelembe a határon túli szervezetek véleményét, illetve az egyes régiókban javaslatot tévő szervezetek választásokon bizonyított támogatását. Továbbra is fennáll ez a probléma gyakorlatilag, eddig is így volt, most is így van.

Nagyon örülök, hogy Kárpátalja tekintetében elmozdult a kormány abból a megosztó tevékenységéből, amit egyébként általában folytat a határon túli szervezetek kapcsán, és ebben külön ki szeretném emelni, én figyelemmel kísértem Potápi államtitkár úr tevékenységét, amelyben - akár a választásokon is - ezt a fajta egységet próbálta reprezentálni. Magam azt gondolom, hogy államtitkár úr tevékenysége is hozzájárulhatott azért ahhoz, hogy egy viszonylagos sikert sikerült elérni Kárpátalján. Mindezt ezúton is szeretném megköszönni államtitkár úrnak, mert nagyon jó és ügyes

fellépése volt vagy fellépései voltak a kárpátaljai területen. Ám azt nem szeretném, hogyha Horvátországban ugyanez a politika folytatódna, márpedig valóban úgy tűnik, hogy folytatódik is.

Továbbra is probléma a BGA kapcsán - ugyanúgy egyébként több alkalommal és írásbeli kérdésként is a parlamentben is megkérdeztem -, hogy mi céllal hozta létre a BGA két leányvállalatát Romániában és Szlovákiában. Eddig is próbáltam erre rájönni, és mondjuk úgy, hogy nem lettem okosabb, bár lehet, hogy ez az én problémám, ezt nem vitatom. Nem tisztázott, hogy a romániai BGA Pro Transilvania Kft. tevékenységi körének meghatározásában mit takar az, hogy napilapot ad ki, hogy folyóiratot ad ki, hogy saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbe adása, ingatlankezelés, piac- és közvélemény-kutatás. Ezek olyan feladatok, amelyek a kft. feladatkörében meg vannak határozva, nem tiszta számomra, hogy ez miért, mit takar.

A BGA Komárom Kft. esetében mit takar a kereskedelemmel és szolgáltatásokkal kapcsolatos közvetítói tevékenységek, pénzügyi lízing, hitel-, kölcsönközvetítés, reklám- és marketingszolgáltatások, film-, videógyártással kapcsolatos szolgáltatások. Végeztek-e ezek a leányvállalatok egyáltalán ilyen tevékenységet az elmúlt időszakban?

Az előző évi számvevőszéki jelentés kapcsán kritikát fogalmaztam meg arra vonatkozóan, hogy ezeknek a leányvállalatoknak a tevékenysége a számvevőszéki jelentésben nem tükröződött, tehát magyarul, nem láttuk azt, hogy ott mi is történik. Felmerül a kérdés, hogy a Számvevőszék látja-e ezt a fajta gazdálkodást.

Továbbra is problémánk az, hogy miközben jelentős forrásokat is megmozgat maga a szakterület, de nem történt arra vonatkozóan továbbra sem semmilyen érdemi felmérés, hogy az oktatási-nevelési vagy tankönyv-, taneszköz-támogatás az elmúlt 13 évben pontosan milyen hatást váltott ki, tehát milyen eredménye volt, mennyiben járult hozzá a tanulmányaikat magyar nyelven folytató tanulók és hallgatók létszámának növekedéséhez. Ez persze más típusú probléma ahhoz képest is, amit folyamatosan mondunk az oktatási-nevelési támogatással kapcsolatban, amit én is állandóan elmondok, Szávay képviselőtársam is elmond, hogy azért itt ennek az összegével van probléma. Erre nem térnék ki, Szávay képviselőtársam elmondta, ezt már mindenki hallhatta tőlem is.

Gyakorlatilag az OTP Bankkal kapcsolatos problémák is folyamatosak. Erre sem szeretnék kitérni bővebben, de azért jól mutatja, hogy itt mekkora a baj, a jelentést elemezve is láthatjuk, hogy azért az oktatási-nevelési támogatást igénybe vevők döntő többsége, mintegy 80 százaléka egyébként postai úton kéri azt, hogy ezt a pénzt megkapja. Tehát azt lehet mondani, hogy az OTP hozzáférhetősége - finoman fogalmazva - problémás ezen a területen, de persze ezt is elmondtuk korábban.

Gyakorlatilag a KLIK és az intézmények, illetve a KLIK és a többi kormányzati szerv közötti együttműködés továbbra is problémás. Ilyen értelemben kicsit pikánsnak tartom persze, hogy az oktatás központosítására létrejövő, elvben a rendszer egyszerűsítését szolgáló szervezettel még nehezebb együttműködni, mint amikor decentralizált volt az oktatási rendszer. Ezt nem feltétlenül egyébként a nemzetpolitikai szakterület hibájául rovom föl, tekintve, hogy tanárként és oktatáspolitikusként is számtalanszor tapasztalom, hogy a KLIK-kel bárkinek nehéz együttműködni vagy bármilyen területen nehéz együttműködni. Ebből a szempontból, amit Szávay képviselőtársam mondott, az mondjuk, nem tekinthető kirívó kivételnek, de ilyen értelemben azért arra felhívnám a figyelmet, hogy valóban arra mind a BGA-nak, mind a kormánzatnak nagy figyelmet kell fordítani, hogy az a fajta evidencia, amit az ember elvár a KLIK-től, például azt, hogy a törvénynek megfelelően kifizeti a számláját, az nincsen meg, általában sincsen meg, tehát közüzemi számlákat is milliárdos nagyságrendben nem fizet a KLIK, ehhez képest a Határtalanul! programmal való együttműködés vagy együtt nem működés is egy

újabb tünete ennek az állatorvosi lónak. Én is szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ezen bizony javítani kell.

Igazából engem is két konkrét kérdés feszítene, amiről szerintem érdemes lenne beszélnünk végezetül. Tehát azért én sem érzem azt, hogy ez a stadionépítés az úgy rendben van, szerintem egész egyszerűen ezek a források, szinte azt tudom mondani, szinte bármi másra sokkal normálisabban elkölthetőek lennének. Persze, ki kell mondani, hogy ez egy teljesen fölösleges beruházás, aminek semmi értelme nincs az égardta egy világon, én magam nem támogatom, hogy ez legyen. Nem gondolom azt, hogy önmagában ilyen projektet nem lehet létesíteni, mert miért ne lehetne, de szerintem, amikor az embernek a háza ég, akkor ne a szobát fesse ki. Most kis túlzással azt tudom mondani, ez körülbelül ilyen nagyságrendű dolog.

A másik a Pro Minoritate Alapítvány ügye. Itt azért sok esetben azt tudom mondani, hogy ez szintén állatorvosi ló. Tehát aggályos volt már maga az alapítvány pályázata, aggályos volt a pénz megítélése, aztán az előző bizottsági ülésen a számvevőszéki jelentés kapcsán magam is felvettem, hogy bizony, itt egy olyan projektről van szó, amelynek a törvényes lezárása gyakorlatilag a vállalatok kapcsán lehetetlen, hiszen határidőből való kifutásról beszélünk. Ha most erre az a válasz, hogy módosítani kell az alapítvánnyal kötött szerződést, hogy az alapítvány ne fusson ki a projektből, az finoman fogalmazva is aggályos. Aggályos azért, mert valóban felveti a hűtlen kezelés gyanúját az állam részéről, ugyanis állami pénz kifizetését kéne visszafordítani abban az esetben, hogyha a pályázó ezt nem tudja megcsinálni.

Az, hogyha a pályázónak lehetőséget biztosítanak arra, hogy ez ne történjen meg, az az állami vagyonnal való visszaélés. Ez súlyosan aggályos, de súlyosan aggályos a többi pályázóval szemben is, mert ez alapján bármilyen pályázó, aki bármilyen jogcímen, bármilyen pályázatot nyert a BGA-tól, bárhol, mondhatja azt, hogy nem arra használtam föl, nem akkor, kicsúsztam, akkor én miért nem. És erre valóban nem lesz jó válasz, mert nem lehet azt mondani, hogy ha bármilyen alapítványnak lehet másra, máskor költeni, akkor egyébként egy másik partnernek meg nem lehet. Ez súlyosan aggályos irány szerintem.

Elfogadom, én mindent el tudok fogadni, én naiv ember vagyok, elfogadom, ha így sikerült, rosszul sikerült, tényleg kifutottak az időből, de azt nem fogadom el, hogy utólag módosítjuk a szabályokat, csak hogy beleférjen, és nem fogadom el azt a rendszert sem, amely ezt követően újra kiír pályázatokat és másokon pedig számon kér szabályokat. Nagyon óva intek mindenkit attól, hogy ezt csinálja, azért, mert ezzel a BGA egész pályázattási rendszerét és egész pénzköltési rendszerét teszi illegitimé innentől kezdve. Nagyon komolyan kérdezem, hogy gondolja bárki azt, hogy ha bárkinek a szabályok utólagos lazításával enged kimenekülni egy ilyen helyzetből, akkor utána bármilyen pénzügyi szabályt bárkitől számon kérhet? Ez egy borzasztó irány, borzasztó irány, ne kövessük el ezt a hibát, úgy gondolom.

Éppen ezek miatt én továbbra sem tudom támogatni a BGA-beszámoló elfogadását, gyakorlatilag semmi érdemi dologban nem történt előmozdulás, amiről az előző években beszéltünk, semmiféle előrelépés ebben a dologban nincs, de vannak még olyan ügyek, amelyek pluszban jöttek be. Én kérem azt, hogy azokat a felvetéseket, amelyek nem pénzkérdések, ami arra vonatkozik, hogy támogatási gyakorlatot változtassanak meg, vagy arra vonatkozik, hogy háttérben lévő, általam ismeretlen tevékenységet végző kft.-k valódi működését láthassuk egy beszámolóban, vagy láthassa a bizottság, láthassa a parlament, ezt változtassák meg, sokat segítene magának a BGA-nak a működésén.

Végezetül, azt gondolom, ha transzparenciát várnak el minden pályázótól, ha azt várják el, hogy fegyelmезetten - és ez van, ahol sikerült, van olyan pályázati kör, ahol egyébként tökéletesen sikerült a pályázatok elszámolása, például a muravidéki pályázatok, ez szerintem egyébként nagyon nagy előny, mert azt mutatja, hogy mind a pályázat előkészítése nagyon jól sikerült, mind a kommunikáció jól sikerült a

pályázókkal -, tehát ha azt várjuk el a pályázóktól, hogy transzparenssé gazdálkodjanak és betartsák a szabályokat, akkor mi ne lazítsuk fel ezeket a szabályokat, mert ezzel az egész intézményrendszert lehetetlenítjük el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Más kérdés, vélemény? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy akkor válaszára államtitkár úrnak adom meg a szót, illetve amennyiben a vele érkezett kollégák, igazgató asszony vagy főosztályvezető asszony kíván szólni, természetesen, mint előterjesztőket, őket is megilleti a szó. Államtitkár úr!

Válaszadás, reagálás

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen.

Lehet, hogy túl hosszú volt a bevezetőm, több időt kellett volna hagyni a kérdésekre, de köszönöm, mert a kérdések bizonyítják azt, hogy akik kérdeztek, mind a beszámolóban, mind pedig általában véve a nemzetpolitikában elmélyültek és sokszor több információt tudnak, mint én magam, de megpróbálok mindenre válaszolni.

Talán kezdjük visszafelé, Kiss László képviselő úr kérdéseire, illetve hozzászólására: semmilyen pénzügyi szabályzatot nem lazítottunk föl, tehát a szabályzatok minden egyes pályázóra ugyanúgy érvényesek és ebben fellazulás nincsen. Az ÁSZ nem kifogásolt tudomásunk szerint semmit, pozitívumként emelte ki azt, hogy nemzetpolitikai információs rendszert is létrehoztunk és az egy előrelépés.

A határon túli támogatásoknál, a HMDK esetében: a MESZ nem pályázik, volt olyan pályázat, amit megnyert, de visszautasított. És hogy a különbségtételt mi indokolja, illetve talán az indoklásuknál el lehet mondani azt is, hogy jóval nagyobb, nagyságrendileg nagyobb horvát állami támogatással bírnak, mint a HMDK, ezért is van az, hogy mi támogatjuk jobban a HMDK-t, amellett, hogy kimondva kimondatlanul, én ki merem mondani, szerintem többször ki is mondtuk meg már mondtam ezen az ülésen is, hogy a HMDK-t stratégiai partnerünknek tartjuk, és reméljük, hogy az országgyűlési választásokon sikert fognak elérni. Ezt egyébként pénteken, Várdarócon is el fogom mondani.

Erdélyben a két nagy alapítvány, amely a honosítás segítségével foglalkozik nagyrészt, így a Magyar Nemzeti Tanács Egyesület, illetve az Eurotrans Alapítvány, mind a kettő 250 millió forinttal bír. Azt gondolom, hogy ha a kettő mögött álló pártkapcsolatokat nézzük és a választásokon elért eredményt nézzük, ott van nagyságrendi különbség, a támogatásban semmilyen különbség nincsen, 200-250 millió forintról beszélhetünk.

Felvidék esetében a stratégiai partner, szövetséges egyértelműen az MKP, hiszen etnikai pártként az MKP-t tudjuk megnevezni. A másik pártot, a Most-Hídat nem tudjuk etnikai pártként megnevezni, mert egy vegyes pártról van szó, illetve ott nem ez a döntő jellegzetessége ennek a pártnak, ezért gyakorlatilag, hogyha a pártorientációt nézzük, akkor valóban ez igaz lehet. De például a Csemadok neve került megemlítésre, a Csemadok a legnagyobb civil szervezete Felvidéknek, ami egyébként a kommunizmus idején jött létre, azóta is működik, a legjobban szervezi az egész felvidéki magyar oktatást, kultúrát és mindent a közéletre kiterjedőleg, nyilván, ha a támogatáspolitikát nézzük, akkor talán az a legjobb, hogyha az ő véleményüket vesszük a legjobban figyelembe.

Köszönöm a személyemet érintő dicséretet. Elfogadom ezt a dicséretet, tényleg a kezdő rúgásnál volt szerepem, de lehet, hogy csak indikatori szerepet kellett ellátni, mert már alig várták, hogy valaki szóljon nekik, hogy üljenek egy asztalhoz. Azért nálam sokkal nagyobb szerepe volt a törvénymódosításnak, annak a

törvénymódosításnak, ami belekényszerítette a két pártot ebbe a helyzetbe, és rájöttek arra, hogy külön-külön semmi esélyük nincsen, legalábbis a megyei választásoknál. De tényleg egy nagyon bonyolult számolást igényelt az, hogy mi a legjobb, hogyha mindenhol közösen indulnak egy lobogó alatt, vagy pedig külön-külön is megpróbálják. Most, az eredményeket tekintve, lehet, hogy ez volt a legjobb megoldás. Bonyolult megoldás volt, örülök annak, hogy a választók ezt értették. Mi innen nem nagyon értettük, illetve kevésbé értettük, mint ők, és jól matekoztak ezzel kapcsolatban. Én jobban szerettem volna, hogyha teljes körű az összefogás, egyértelműbb lett volna, de az idő rövideje is közrejátszott abban, hogy ezt nem tudták megvalósítani.

Határtalanul! program: amikor átvettem az államtitkárságot, akkor is és azóta is többször jeleztem, hogy a Határtalanul! programnak a helye újra itt kellene legyen a Nemzetpolitikai Államtitkárságon. Mi úgy gondoljuk, hogy a mi tevékenységünkkel sokkal inkább összefügg, mint az oktatási tevékenységgel, és így az EMMI-be történő átcsoportosításával. Szerintem akkor voltak személyi okai is ennek, hogy ez oda átkerült, viszont már a Határtalanul! programnak nem az a vezetője, aki átvitte gyakorlatilag az EMMI-be, ez is indokolhatná azt, hogy vissza tudjon jönni. Megteszek mindent annak érdekében, hogy ez így legyen, az EMMI viszont nagyon ragaszkodik hozzá, mert ők oktatási programként számolnak ezzel a programmal, és azt mondják, hogy az oktatási intézmények az ő irányításuk alatt vannak, így sokkal könnyebb a lebonyolítás, szervezés és egyéb minden. Én nem ezt látom, jobb lenne, ha itt lenne, különösebben a működésüket nem kívánom kritizálni, sem ezt a programot.

A tankönyvellátás vagy taneszközellátás szintén nem nálunk van, hanem az EMMI-nél van, mi tanácsadói szerepet látunk el ebben. Azért azt látni kell, hogy a szétagoltság, az oktatási rendszernek és magának az oktatási folyamatnak is a szétfejlődése nagyon nehezé teszi azt, hogy egységes tankönyvekkel és ellátással tudjunk megjelenni. Ezen folyamatosan dolgoznak, ennyit tudtak elérni, ez nem egy teljes körű siker, ezzel egyetértek.

Szórvány, diaszpóra kérdése: az előző időszakban szerintem sokat tettünk azért, hogy a támogatáspolitikában és egyáltalán a nemzetpolitikában e két terület egyre jobban megjelenjen. Diaszpórán az emigrációs magyarságot értjük alapvetően, tehát a nyugat-európai, a világ többi részén lévő - bár az idegen nyelvekben a diaszpóra, szórvány között nem tesznek különbséget, én amennyire ismerem -, és a szórvány meghatározást pedig a Kárpát-medencei külhoni magyarságra értjük. Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a Kárpát-medencei magyarság fele biztosan szórványban él. Most, hogy egyáltalán kit tekintünk többséginek, szórványnak, és már egy harmadik megnevezés is megjelent, a sziget, azt arra használják, hogy például van egy többségében magyar település vagy néhány magyar település, mondjuk, az al-dunai székelyek a településeiken többségben vannak vagy szinte csak ők élnek ott, viszont a környékben magyarokat nem találunk vagy nagyon kicsi számban, ezeket lehet felfogni, mondjuk, szigetként, de inkább a szórvány kategóriába soroljuk őket is.

Néhány programot elindítottunk, a Kőrösi-program harmadik éve zajlik, sikeresen zajlik, a Petőfi-programot az idén indítottuk útjára augusztus 15-ével. Elkezdtek dolgozni az ösztöndíjasaink, hasonló feltételek mellett, de szerintem nehezebb körülmények között dolgoznak sok szempontból, mint a kőrösiek. A kőrösiekkel, legalábbis a Kanadában lévőkkel, elnök úrral a múlt hét végén tudtunk találkozni, mégpedig pénteken. Egy nagyon rossz helyszínt választottak az ottani magyarok a közgyűlésre, ez a Niagara Falls nevű település, ott az Árpád-hallban az összes kanadai ösztöndíjas ott volt, 16-an, ahol beszámoltak a tevékenységükről. Mivel átalakítottuk a programot, gyakorlatilag jó két hónapról, másfél-két hónapról tudtak beszámolni.

Azt látjuk, hogy talán nem döntöttünk rosszul, hogy kiket küldtünk ki Kanadába. Tehát minden egyes ösztöndíjas normális módon, jól kommunikálva tudott beszámolni arról, hogy mit vett át vagy mit folytat, milyen tevékenységet képzel el a következő hónapokra, kik a mentorai, milyen közösségeket talált, tehát felkészült emberekkel találkoztunk, ez idáig leszögezhető. Hogy aztán utána hogyan alakul az ő sorsuk ott tovább és a munkájuk mennyire lesz sikeres, az nyilván kétséges, mert nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de - csúnya szóval - az emberanyag nem rossz, és felkészült emberekről van szó, lelkes fiatalokról, úgyhogy nagyon remélem, hogy legalábbis ők ezt tudják csinálni. Én velük találkoztam, nyugat-európaiakkal még nem találkoztam, amióta kimentek.

A Petőfi ehhez képest új program, visszajelzések már vannak a mentorok részéről, eddig pozitív visszajelzések vannak, azt is látjuk, hogy eddig milyen tevékenységeket tettek. Mind a két programot szerintem sokkal jobban kell a kommunikációban is futtatni. Mind a kettő teljesen pozitív program, tehát egyáltalán magyar nemzetpolitikáról vagy támogatáspolitikáról beszélni, minden kritika ellenére én azt gondolom, hogy ez egy pozitív dolog. Tehát sehol sem arról beszélünk, hogy elveszünk valakiktől, mindenhova mi csak adunk. Arról lehet vitatkozni, hogy valaki miért ennyit kap, valaki miért annyit kap, de nem elveszünk senkitől, hanem, aki hozzánk fordul, aki bennünket keres, azoknak mi adunk, ilyen módon csak pozitív dolgokról lehet beszélni. Ez a kommunikációban szerintem nem jön át annyira, mint amennyire kellene, ezen kell szerintem nekünk jelentősen változtatnunk a következő időszakban.

Bankköltség: ezt a kérdést igazgató asszonynak átutalom, de ha valamin nem tudunk változtatni, az biztos, hogy ezek a pénzügyi szabályzatok. Mi magunk is minden nyűgét élvezzük ezeknek, akár minisztériumon belül és akkor még tovább, arról már nem is beszélve, hogy a különböző országokban teljesen más rendszerek működnek, mint nálunk. Például jelzalogra gondoljunk! Egy-egy támogatásnál kérünk jelzalogot, van olyan ország, ahol ilyen nem is létezik, nem tudják, hogy miről beszélünk. Mi ahhoz nem tudunk törvényt módosítani. Tehát mi itt hiába mondjuk el a Miniszterelnökségen vagy az NGM felé, ők értetlenül állnak szemben ezzel a kérdéssel. Tehát ha a magyar bürokráciát nézzük, és mi ilyen felvetéseket teszünk meg, több évszázados intézményrendszerrel próbálunk meg együtt dolgozni. Tehát nem a szembenállást próbáltam kihangsúlyozni, hanem hogy együtt dolgozni, ez nehéz.

Visszatérve a diaszpórához, hadd mondjam itt el, hogy a torontói új Magyar Ház, amelyik most jött létre, ebben az évben adtuk át, 127-128 millió forint támogatásból jött létre. Egyre inkább azt látjuk a diaszpórában is, hogy nem ők nyúlnak a zsebükbe - illetve ez így nem igaz -, tehát a diaszpóra magyarsága sincs abban a helyzetben, hogy csak önállóan a szervezeteit tudja működtetni, illetve kulturális intézményeket tudjon létrehozni, fenntartani, tehát ők is egyre inkább segítséget várnak tőlünk. A Magyar Ház esetében egyébként az összeg nagy részét ők biztosították, de körülbelül egyharmadnyit nekünk kellett állnunk. Hál' istennek szerintem jó helyre ment, és nagyon impozáns és szép épületet sikerült varázsolniuk az összegből.

Szász Pál-ösztöndíj, hogy miért nem jelentkeztek többen. Talán azért, mert a többségi nyelven zajló jogászképzésre is kevesen jutnak be és már ez is csökkenti a meritési lehetőséget. Én magam is nagyon jó programnak tartom.

Megemlítődött a Collegium Talentum. Senki nem mondta azt, hogy be fogjuk fejezni. Tehát amikor engem kerestek, hivatalosan, nem hivatalosan mindenhol azt mondtam, hogy folytatjuk tovább a programot, ha esetleg ők ezt nem kommunikálták tovább, arról én nem tehetek. November közepéig tettem ígéretet - remélem, hogy tudom tartani -, a még hátra lévő összegeket ki fogjuk fizetni a Collegium Talentumnak.

A legendárium ügye: ebben, megmondom, itt van egy kis csúszás nálam. Most jelentkezett nálam az Alföldi Legendárium társaság, egyesület - nem tudom, hogy mi a pontos nevük -, úgyhogy annak még nem tudtam utánanézni, de talán Zsóka erre tud válaszolni (*Jelzésre:*) majd utána.

Kihagytam egy kérdést, ez a nemzetpolitikai képzés Szegeden. 10 millió forint támogatást kapnak tőlünk. Ez az Igazságügyi Minisztérium szervezésében zajló program, egyetemistáknak hirdetik meg. Alapvetően a vajdasági területre koncentrálnak, úgy tudom, hogy Szabadkán, illetve Újvidéken is tartanak ilyen képzést.

OTP Bank: 100 százalékban a bankon keresztül zajlik már az oktatás-nevelés támogatása, amit képviselő úr mondott, az valószínű egy 5 évvel ezelőtti adat. A postai közvetítése most már így zajlik.

A leányvállalatokról igazgató asszony fog beszélni. A KLIK-ekre hosszasan nem térnek ki, mint vk-elnök, a körzetben megválasztott országgyűlési képviselő s a többi, a KLIK-ekkel szoros kapcsolatban állok minden pozitívummal együtt. Küzdenek a KLIK-ek.

Működés: a működésnél szintén igazgató asszony segítségét kérem. Úgy tudom, hogy 10 százalék lehet a működési költség, és ha az egész folyósított összeget nézzük, akkor 4,8 százalékon állunk.

Nyitottabbá téve: ebben nem értem el sikert. Nem adtam fel a reményt, képviselő úr, próbálok még küzdeni azért, hogy ebben jobbak legyünk, az utódállamokra nagyobb hangsúlyt tudjunk fektetni.

A kulturális pályázatoknál most 600 millió forintról beszélünk itt a beszámolóban, az idei esztendőben ez 800 millió forint volt, jövőre 1 milliárd forint lesz.

A testvérvárosi programokat mi indítottunk el most, ebben az évben. 100 millió forinttal hirdettük meg, 2,5 millió forintot lehetett nyerni. 147 pályázó volt, 123 támogatott pályázat, ezt szerintem meg lehet szorozni hárommal, ahány önkormányzatot bevontunk mindenhol, de lehet, hogy négyel is, úgyhogy ez egy nagy szám. Ezt fölemeljük, biztosan fel fogjuk emelni 150 millió forintra.

A nemzeti jelentőségű intézmények köre 58. Ezeknek az intézményeknek a körét, meghatározását abszolút a határon túli közélet, politika, kulturális élet, oktatás - sorolhatnám tovább - bevonásával, egyeztetésével tettük meg és később is így lesz.

Nézzük akkor a Pro Minoritate tusnádfürdői kemping építését! Ha jól tudom, erre 150 millió forint támogatást ítétek meg. Semmilyen pénzügyi visszaélés nem történt. Hogyha nem tudják 2016. augusztus 31-ére ezt megvalósítani, illetve nem tudnak elszámolni a költségekkel, akkor esetlegesen ennek a gyanúja felmerülhet, akkor nyilván a vizsgálat ezt is fogja feltárni, illetve lefolytatni.

Hogy sok-e ez, a faházak drágák-e a piaci árhoz képest, a nekem feltüntetett anyagban az szerepel, hogy a székelyföldi piaci áraknak ez megfelelő, a költségtervben feltüntetett összeg ugyanis magában foglalja az előkészítő talajmunkálatokat, valamint a házakban lévő berendezéseket és bútort is érinti.

Mivel magyarázható, hogy az építési engedélyben más összegek szerepelnek, mint a költségtervben? A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. a megvalósítási időszakban nem vizsgálja külön az építési engedélyben foglaltakat, az építési engedély ugyanis a munkálatok megkezdéséhez szükséges, a támogatás megvalósításának értékelésében azonban a megvalósítás eredményeképpen létrejövő felépítmények használatbavételi engedélyében foglalt metrikus egységek lesznek az irányadóak.

Mennyi beszámoló érkezett eddig a projekt kapcsán, ezek mit tartalmaznak? A tusnádfürdői kemping említett támogatásával kapcsolatban eddig 14 beszámoló érkezett. A támogatott által megküldött időszakos beszámolók az engedélyeztetési eljárás és a munkálatok előrehaladásának összefoglaló jellegű ismertetését tartalmazzák. Én azt gondolom, hogy részünkről minden szükségeset megtettünk

annak érdekében, hogy visszaélés ne legyen. Több mint fél évük van a befejezésre, illetve nem fél év, $\frac{3}{4}$ év áll még rendelkezésre, úgy gondolom, hogy meg tudják ezt valósítani.

Futball Klub Csíkszereda: ha autonómiáról, autonómiatörekvésekről beszélünk, a nemzeti érzések szinten tartásához, minimum szinten tartásához leginkább a sport járul hozzá vagy járulhat hozzá, nem elvéve mások elől ezt a lehetséges szerepet. A kormány úgy gondolta, hogy a székelyföldi futball megerősítése többek között ezt is szolgálja, amellet, hogy egyébként a testnevelés órák és a tömegsport intézményrendszerét szintén. Volt egy adatom arra, hogy mennyien használják itt, Csíkszeredában ezeket az intézményeket. Az épített pályát tanítási időben - műfüves pályáról beszélek -, 7:30 és 15:30 óra között a város minden iskolája ingyenesen használhatja, azt követően pedig a különböző baráti klubok, civil szervezetek stb. térítés ellenében.

Összegekről szerintem különösebben nem kell beszélnem, mert az önöknek rendelkezésre áll. Összesen 1 milliárd 230 millió forintot adtunk erre támogatásképpen, ennek a bontása úgy néz ki, hogy 2013-ban 200 millió forintot, utána 100 millió forintot egy összegben, aztán 50 millió forintot 2014-ben és 2014 legvégén, úgy tudom, valahogy karácsony körül, decemberben 880 millió forintot. A székelyudvarhelyi futballpálya építési költségeinek második ütemére, illetve a csíkszeredai kollégium építési költségeinek támogatására mentek el ezek az összegek.

Ezen lehet vitatkozni, hogy erre van-e szükség vagy nincsen, nagy összegekről beszélünk vagy kis összegekről, én úgy gondolom, hogy a fejlesztési támogatások, beruházások mindig egy-egy éven túlmutatnak. Tehát itt 20-30 évben kell gondolkoznunk, amikor egy-egy ilyen projektet megvalósítunk. A tömbmagyarságnak adjuk oda, biztos, hogy nem rossz támogatás. Hogy máshova lehetett volna-e adni? Biztos. Tehát számos olyan kéz és zseb van - most a zsebet visszavonom, mert az pejoratív lehet, tehát akkor mondjuk a kezét -, ahova lehet nyújtani. Ismerve az infrastruktúrát, bárhova jól jönnének ezek az összegek, viszont a cél, én úgy gondolom, hogy nem kérdőjelezhető meg, biztos, hogy itt is szükség volt erre, jó célt szolgál és tömegeket von be a sportba.

Nem tudom, mire nem válaszoltam még, próbálom keresni. Nagyjából én végigmentem. Igazgató asszony! Volt a legendárium... *(Mihály Erzsébet: Feljegyeztem, köszönöm.)*

Mihály Erzsébet kiegészítése, válaszáda

MIHÁLY ERZSÉBET támogatásfinanszírozási igazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.): Tisztelettel köszöntök én is mindenkit.

A kimaradt válaszokra koncentrálna: köszönöm Szávay képviselő úr figyelmeztetését, utána nézek a Magyarország Háza e-mail címének, igyekszünk korrigálni.

A Szász Pál-ösztöndíjhoz kapcsolódóan csak annyit szeretnék mondani, hogy volt egy olyan év, amikor jelentősen kevesebb beiskolázott magyar nyelvű és ennek a pályázatnak megfelelő jogászhallgató volt. Nem tudjuk mi sem más okát ennek a 29-es jelentkezésnek. Az idei évre, már mondhatom, hogy meghaladja az 50-es számot. Tavaly szigorítottunk egy nagyon keveset a pályázati feltételeken, több szakmai anyagot kellett leadni, nem gondolnám, hogy ezzel összefüggésben érkeztek, hiszen az a 29 fő, aki pályázott, kiváló pályamunkát nyújtott be.

A tematikus programok folytatásához tényszerűen tudom állítani, hogy folytatódik a csodasarkok, illetve szakmai kiadványok gondozása. Tehát folyamatosan van utánrendelés, illetve eljuttatás az egyes érintett közoktatási intézményeknek. Miután nálunk van az idei évi tematikus program gondozása, ez annak a része.

A legendárium projekt támogatásához kapcsolódóan a Bethlen Gábor Alap bizottsága úgy döntött, hogy a székelyudvarhelyi székhelyű Visus Kulturális

Egyesületet részesíti támogatásban. A támogatóval való folyamatos konzultációból mi magunk is tudunk arról, hogy felmerült ez a bizonyos Alföldi Legendárium, illetve Alföldi Legendárium Klaszter csoport jelentkezése a projekt megvalósításában. Az alapkezelő konkrétan nem avatkozik be a projekt megvalósításába, nem is lenne szerencsés, a BGA-törvény és annak végrehajtási rendelete ezt nem is teszi lehetővé, úgyhogy a Visus Kulturális Egyesület hatásköre az, hogy a projekt megvalósításában kívül és hogyan köt az együttműködésre vonatkozóan megállapodást, kit, hogyan von be. Azt tudjuk, hogy a kormányhatározat arról szól, hogy Kárpát-medencei magyar legendárium projekt, és ebben a pillanatban ennek a gondozása a Visus Kulturális Egyesületnél van.

A maradványra vonatkozóan: vártam is és köszönöm is a kérdést. A beszámoló 6. és 7. oldala tartalmazza ennek a részletes számviteli, könyvviteli leírását. Nagyon röviden összefoglalva, ennek a bizonyos 885,6 millió forintnak a szerkezetét úgy kell látni, hogy ebből van egy 400 millió, egy 467 millió forint és egy 18,6 millió forint. A 400 millió forintot, tisztelt jelenlevők, azért nem láthatják a 2014. évi beszámolóban, mert eleve úgy született döntés, hogy a 2013. évi maradvány lehetséges legközelebbi, 2015. évi felhasználása. Tehát ebben a beszámolóban, ami a 2014. évet érinti, azért nem írunk róla és azért nem szól róla a beszámoló, mert nem használhatta föl a Bethlen Gábor Alap, nem dönthetett róla a Bethlen Gábor Alap bizottsága.

A 467 millió forintról az a döntés született, hogy 2015-re szükséges átcsoportosítani és ott használható fel a megváltozott államháztartási törvény és annak végrehajtási rendelete szerint. Ez egy új eljárásrendet jelent, konkrétan a Nemzetgazdasági Minisztérium is beavatkozik a forrás felhasználásába. Éppen ezért, miután - a kérdést ezúttal is megköszönve - én a 2014. évi tevékenység beszámolójából készültem, a 2015. évben részletesen le lesz írva, hogy ez a bizonyos 400, illetve 467 millió forint hogyan lett felhasználva.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Egy pillanat! Köszönöm szépen. A 400 millió forint a szepsi iskolára vonatkozik alapvetően, tehát Szepsiben alapítványi, egyházi támogatással alapítványi iskolát akarnak létrehozni, ez évek óta húzódó dolog. Ebből a 400 millió forintból kifizettünk, ha jól emlékszem, 90 millió forintot talán kifizettünk a telekre, és kifizettünk az építési engedélyes tervekre, melyek megvannak, készen vannak. Tehát gyakorlatilag az iskola építése, hogyha a kormány támogatást ad hozzá, akkor el tud kezdődni bármikor, nyilván az időjárásnak megfelelően. Viszont azért gondoltuk úgy, hogy a többi összeget ne utaljuk ki nekik, mert annak nincs értelme, hogy elkészítik az alapot és esetleg az első szint felét felfalazzák, földemet tesznek rá, és megállnak, akkor lehetne kiutalni, hogyha tudjuk, hogy a körülbelül egymilliárdos beruházás teljes egészében meg tud valósulni. Az iskola, mint intézmény, már létrejött, tehát vannak gyerekek, vannak tanárok, igazgató stb., a régi iskolában különváltak, és az egyik terembe ez jár, a másikba az, faramuci a helyzet, orvosolni kell ezt a problémát. A magunk részéről szeretnénk, hogyha meglenne, de kell ehhez egy kormánydöntés. Lehet, hogy a mai napon is ez fel fog merülni éppen a kassai látogatás során.

A másik a 467 millió forint. Abból az NGM-ből visszakaptunk már 232 millió forintot, és rajta vagyunk - mivel jegyzőkönyvezés van, ezért nem szeretném minősíteni, hogy mennyire küzdünk, mint a malac a jégen - a többi összegen is, de az NGM nem köteles visszaadni ezt az összeget. Most azon dolgozunk, hogy az oda besorolt pályázataink, egyéb más, amire azt az összeget szántuk volna, esetleges belső átcsoportosítással, forrásátcsoportosítással azt is meg tudjuk tenni, de nagyon jó lenne, hogyha ezt a fennmaradó 235 millió forintot is meg tudnánk kapni. Tárgyalásban vagyunk államtitkártársammal, Banai Péterrel napi szinten.

MIHÁLY ERZSÉBET támogatásfinanszírozási igazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.): Folytatva akkor, a harmadik elem a 18,6 millió forint, ez pedig ahogyan a beszámolóban is szerepel, az előző évekről áthozott kötelezettségvállalással terhelt maradvány. Gyakorlatilag ennek a felhasználása semmi másról nem szól, mint ahogyan leírva is látható, hogy a Covinus Zrt.-től átvett gazdaságfejlesztési támogatások fedezetére szolgál, ez áll a beszámolóban is, illetve összesen 7 darab nyílt pályázati támogatásunk utófinanszírozott, ennek okán nem 2014-ben kerül kifizetésre, hanem 2015-ben. Ennyi a maradványról.

A Bethlen Gábor Alapkezelő leányvállalatait illetően a felvidéki és az erdélyi leányvállalat mindkét esetben pályázatkezeléssel összefüggő tevékenységet lát el, teljes körű támogatáskezelést a Bethlen Gábor Alapkezelő megbízásából, illetve eseti jelleggel szintén a pályázatokkal összefüggő rendezvényeket szerveznek, nyílt pályázati tájékoztató napokat. Felvidéken elindítottunk most már egy hírlevelet is, még egyelőre kísérleti jelleggel megpróbálunk nemcsak a magyarországi forrásokról, hanem az európai uniós források lehetőségéről is tájékoztatást adni, illetve gyakran közreműködnek a kollégák abban, hogy a pályázatokkal, a támogatások felhasználásával kapcsolatosan úgynevezett nyílt napokat, tájékoztató napokat szervezzenek olyan módon, hogy kiszállnak a helyszínre és az egyes kistérségekben, mikrorégiókban megpróbálnak megfelelő tájékoztatást adni az esetlegesen felmerülő kérdésekre. Tudomásom szerint ezeket a tevékenységeket látják el.

Az egyes kft.-k létrehozása azzal a proaktív, előrettekintő magatartással történt a tevékenység bejegyzését illetően, hogy bármilyen eseti, felmerülő, ad hoc tevékenységet is el tudjanak látni, tehát hogy ne az legyen az akadálya akár egy azonnali vagy sürgős kérés végrehajtásának, hogy nem szerepel a tevékenységi körükben, még el kell indítani egy engedélyeztetési eljárást, nyilván ez forrásban, költségekben is többet jelent. Pusztán ezzel tudom most így röviden megválaszolni a kérdést.

A bankköltségre vonatkozóan én már sokszor adtam választ a sokszor felmerült kérdésekre, és most is ugyanazt a választ tudom adni, hogy ez számunkra előírás. Addig, amíg más gazdasági szereplők részére ez az összeg maximálva van, az államkinctári gazdálkodási körbe tartozók részére nincs. Tehát mi minden esetben a meghatározott ezreléket, illetéket ki kell hogy fizessük, tehát leterheli a Kincstár, nem beszélve arról, hogy három pénzügyi művelet történik minden egyes támogatásfolyósítás esetén. Történik egy magyarországi, belföldi átváltás, tekintettel arra, hogy csak bizonyos pénznemekben tud folyósítani a Magyar Államkincstár a Magyar Nemzeti Bank közreműködésével. Majd történik egy utalás, konkrétan a már átváltott összeg utalása, illetve megtörténik a támogatott illetékességi országa szerint a devizajóváírás átváltása szintén. Ez mind-mind az alapkezelőt terheli, esetenként tudjuk ezt megosztani, és ennek az összege a korábbiakhoz képest, 2011-12-höz képest jelentősen növekedett.

Azt hiszem, hogy minden hozzám kapcsolódó kérdésre válaszoltam. Köszönöm a figyelmüket.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Én is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, igazgató asszony. Egy nagyon rövid kérdéskör még esetleg? *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

További kérdések, észrevételek

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm az új lehetőséget, elnök úr.

Köszönöm, államtitkár úr, hogy ilyen részletesen válaszolt, és nem bújta ki vagy nem próbált kibújni különösebben egyik kérdés alól sem, nem is nagyon maradtak el,

ezt tényleg örömmel látom. Ami azért mégis elmaradt, az egyrészt egy apróság, hogy a nyílt pályázati keret bővítése várható-e, erre rákérdeztem, ez nyilván sokakat érdekel a határon túl.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Idén 800 millió forint volt, tehát, amit tárgyalunk, most ott 600 millió forint. *(Szávay István: Ezt nem a kultúrára mondta? Bocsánat!)* 2015-ben 800 millió forint és jövőre egymilliárd.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Ez az előző témánál volt, azt hittem ott, a kultúrára vonatkozott. Jó, akkor elnézést, akkor ezt köszönöm.

Annyit még nagyon gyorsan itt a Pro Minoritate Alapítványhoz, államtitkár úr, itt két probléma volt. Kiss képviselőtársam is arra kérdezett rá, hogy a határidőt már eleve egyszer megváltoztatták. Az alapítvány tett egy vállalást, megmondta, hogy meddig kéri ezt a pénzt és meddig fogja ezt a munkát elvégezni, majd pedig utána önök nagylelkűen megengedték, hogy akkor ezt több hónappal kitolják. Nem tudom, hogy ezt más földi halandó hogyan teheti meg, mondjuk, egy más jellegű pályázat esetében.

Amire viszont nem válaszolt államtitkár úr és továbbra is feszítő ez a kérdés, hogy alapvető különbség van a pályázat benyújtása, tehát az igény és a megvalósítási ígérvény között. 180 férőhelynek a kialakítását írta Tárnok Mária a pályázatba, 180-at, erre kértek 150 millió forintot önöktől, ahhoz képest a vállalásban 3 darab 5-8 férőhelyes faház van. Ez a fő kérdés, ezt kérem, hogy járjuk körbe gyorsan még egyszer.

Amit még szeretnék fölvetni, az előbb elmaradt, nagyon szépen kérem ismét és sokadjára, és most már önt, államtitkár úr, személyesen, mert úgy néz ki, Lélfai vezérigazgató urat hiába kérem, tegyék már egy kicsit normálisabban kezelhetővé a BGA honlapját. Folyamatosan kutakodni kell rajta, minden el van dugva, külön kell bogarászni a jegyzőkönyveket ahhoz, hogy valamit megtaláljunk. A nemzeti jelentőségű intézmények listája sincs egyébként elől, szem előtt, de az legalább megvan, viszont a támogatási összegek a honlapon már nem szerepelnek, azt nekem kellett külön önöktől kikérni, tehát egyszerűen nem értem, hogy mire jó ez a titkolózás.

Amit még szeretnék megkérdezni, ha már a működési költségeknél járunk, olvastam, hogy van sajtófőnöke a Bethlen Gábor Alapnak vagy zrt.-nek, ez engem roppant érdekelne, hogy ő ki, ő mit csinál egész nap. Tehát egy főállású munkatárs, aki sajtófőnök, vagy ez hogy van? Így szerepel, hogy Csibi Krisztina talán, ha jól emlékszem a nevére; elnézést kérek, ha nem, főleg, ha esetleg itt van. Szóval, ez érdekelne, hogy mit csinál egy sajtófőnök egész nap, ez egy főállású munka-e.

Illetve még egy megjegyzés Horvátországhoz, államtitkár úr, ha már erre ilyen részletesen kitértél. A MESZ egyébként egy idő után már nem is pályázott, egyébként ez valóban igaz, de az, hogy marhára nincsen rendben a támogatásuk szakmai és politikai vetülete, azt jól jelzi az is egyébként, hogy az idei évben a HMDK-hoz tartozó pályázatok elbírálásában is történt változás egyébként, ugyanis azok, államtitkár úr, akik a tavalyi HMDK-tisztújításon nem az újraválasztott elnökre szavaztak, az ő érdekeltségükbe tartozó szervezeteknek hirtelen, 2014-hez képest jelentősen lecsökkent a BGA-ból való támogatottságuk. Tehát ez szembeszökő, hogy akik nem Jakab elnök urat támogatták, a hozzájuk közelálló szervezetek az idei évben már messze nem annyi támogatást kaptak, mint tavaly, azért ez egy meglehetősen szembeötlő dolog.

Illetve az utolsó még, amire akkor gyorsan rákérdezek ebben a körben - és köszönöm még egyszer elnök úrnak a türelmét -, az pedig a nemzeti jelentőségű intézményekkel kapcsolatban az, államtitkár úr, az igaz, hogy ez a külhoni szervezetek

javaslata alapján történik, de a kritika nyilván nem erre vonatkozik, ezt nyilván tudjuk mi is, ettől függetlenül nem egyforma mércével mérnek. Illetve továbbra sem értjük azt, hogy miért annyira fontos miniszterelnök-helyettes úrnak már saját magát is hazugságba kevernie azzal kapcsolatban, hogy a MÁÉRT magyarországi tagjai kaphatnak-e javaslattételi jogot. Írhatnának a MÁÉRT magyarországi tagszervezetei képviselőinek egy levelet azzal kapcsolatban, hogy mely intézményeket tartják esetleg érdemesnek arra, hogy nemzeti jelentőségűek legyenek, aztán önök ezt vagy megfontolják, vagy nem, erre egyszer miniszterelnök-helyettes úr ígéretet tett nagy fórum előtt, aztán legközelebb meg nagy fórum előtt ezt letagadta, hogy így volt. Nem nagyon értjük, hogy miért ennyire fontos ez a kérdés, hogy ebben miniszterelnök-helyettes úr hazugságba keverje magát. Kíváncsi vagyok az ön véleményére, államtitkár úr. Ön szerint úgy helyes és igazságos-e, hogyha erre a MÁÉRT minden tagszervezete javaslattal élhet, vagy egyetért miniszterelnök-helyettes úr utóbbi véleményével? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Nincs jelzés.)* Más kérdés, vélemény nem lévén, akkor ismételten államtitkár urat kérem meg, hogy válaszoljon.

Ismételt válaszadás, reagálás

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség, Nemzetpolitikai Államtitkárság): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen képviselő úrnak a kérdéseit, felvetéseit. Utánanézek ennek az ígervénynek, én a magam részéről el tudom képzelni és el tudom fogadni azt, hogy a MÁÉRT tagszervezetei, illetve képviselői tesznek egy ajánlást arra vonatkozólag, hogy melyek legyenek ezek az intézmények, esetlegesen hogyan kellene ezt kibővíteni. Ez egy olyan, nem azt mondom, hogy bonyolult, de többes szűrőn megy keresztül, hogy nem gondolnám azt, hogy a végeredményt olyan nagyon rettenetesen módosítaná, hiszen most van 58, nem gondolom, hogy ha ezt a módot követjük, mindjárt 222 lenne. Úgyhogy megnézzük ennek a lehetőségét, rövidesen vissza fogunk erre térni és erre adok választ.

A Pro Minoritate támogatása, illetve a pályázatnál ők azt vállalták, hogy 3 darab faházat építenek, és még felújítják a csúrt, az úgynevezett csúrt. Nem nagyon tudom, melyik az az épület, gondolom, a dühöngő, és gondolom, így jött ki a 180-as szám. Nincs előttem a szerződés, igazgató asszony arról tájékoztatott, hogy ott nincs visszaélés. Augusztus 31-én fog lezárulni a teljesítés, az a teljesítés dátuma, úgyhogy akkor térjünk vissza rá. Nagyon remélem én is, hogy el fognak készülni, minden remény megvan arra, hogy elkészülnek.

Esetleg volt-e még, amire most nem válaszoltam? Ez volt a két jelentős felvetés. *(Szávay István: Még a sajtófőnök.)* Ki írta alá úgy, hogy sajtófőnök? *(Szávay István: Csibi Krisztina.)* Csibi Krisztina igazgató asszony, ő a Magyarság Háza igazgatója, tehát a BGA-hoz tartozó Magyarság Háza, mint kulturális... *(Közbeszólások.)*, és hozzá kapcsolódik a kommunikáció is, mint munkaköri leírás.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tehát itt, ebben egyértelmű volt, hogy nem egy külön sajtósról van szó, hanem a Magyarság Háza igazgatójához tartozik a kommunikáció is.

Köszönöm szépen igazgató asszonynak, államtitkár úrnak a válaszokat.

Mielőtt szavazásra kerülne a sor, egy mondattal hadd erősítsem meg azt a szándékot, amellyel szerintem itt a bizottság mind kormánypárti, mind ellenzéki tagjai egyetértenek, hogy a Határtalanul! program mindannyiunknak kedves és egy zászlóshajónak tekintjük. Annak különösen örülök, hogy a 2016-os költségvetés kapcsán a módosító javaslatom támogatást élvezett, és már nem 1,2 milliárd áll rendelkezésre majd, hanem 2 milliárd forint. Ugyanakkor a problémák valósak, tehát

így, hogy az EMET-hez került, az EMMI támogatáskezelőjéhez, az idén azt láttuk, hogy sajnos csúszott maga a kiírás is és bizony, sajnos a pályázatok elbírálása is és ez okozott gondot a kiutazó csoportoknál, osztályoknál és az őszi programoknál. Úgyhogy államtitkár úrnak ezt azért szerettem volna elmondani, hogy mi egyöntetűen támogatjuk azt a szándékát, hogyha a Határtalanul! programot vissza kívánja szerezni a nemzetpolitikához.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Szavaznunk kell a Bethlen Gábor Alap beszámolójának az elfogadásáról. Mindenki előtt ott található a határozati javaslat, kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a határozati javaslatot, mely a beszámoló elfogadásáról szól, támogatja-e. Ki az, aki elfogadja a beszámolót? Aki igen? *(Szavazás.)* 6 igen szavazat. Aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem szavazat.

Tehát 6 igen szavazattal, 3 nem ellenében a bizottság elfogadta. Természetesen én külön számoltam még államtitkár úr igenlő szavazatát is.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kollégáinak a részvételt és a segítséget itt a beszámoló tárgyalásában, köszönöm a bizottság tagjainak, minden kedves jelenlevőnek a részvételt. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 13 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika